

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXIII.

29. Julij. 4. Cal. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45314

86 ANNI CISTERCIENS.

Humi-
litas.

Cistercio congenitum hoc decus, Angelorum & Praesulum thronos implevit. An igitur arrogantia me adeo fascinabit, ut malim per momentum extolli, deprimendus aeternum, quam humiliatione nec gravi nec longa, mercari honores caelestes?

S. BERNARDUS, de V. Isaia. s. 2.

Humi-
litas so-
la Deo
placet.

Certi estote, fratres, eum, qui superbis non pepercit Angelis, nec hominibus parciturum. Sola ei placet humilitas, sive in Angelo, sive in homine: & qui sedet in throno, solos elegit subditos, e quibus repleat templum.

29. Julij. 4. Cal. Augusti.

Gene-
ral IX.
Obijt
anno
1175.

B. ALEXANDER, Cisterciensis totius familiae, & Germaniae tuae magnum ornamentum. Et magnus quidem eras in oculis tuis, quando Coloniae in primo aetatis flore generis nobilitas, Ecclesiasticus honor, & fama non vulgaris doctrinae, altissimae spei tumore te inflaverat. Peragrabat eo tempore Germaniam BERNARDUS sacri belli classicum canens, non tam militibus sub Innocentii PP. auspicio in Palaestinam ituris, quam animabus ab interitu

ab interitu vindicandis. Suaviter ille te ad mundi contemptum invitans, ostendebat, quàm vilia sint, & vel ipso nihilo minora, quibus te magnum esse existimes: si ad magna aspire, unum esse cœlum ambitione generosa sanè dignum, at soli humilitati promissum. Sed jam degustatæ vanitatis fiscus pectori tuo tenacior inhæserat, quàm ut ad primum medici contactum revelleretur. Arcessenda erant è cœlo pharmaca. Proxima igitur post illud colloquium nocte, quiescentem te aggrediens, suam tibi vestem injicere velle, visus est: quæ bis repulsa, te denique invitum contexit, pedumque pastorale sibi met nequicquam irata manus à porrigente accepit. Experrecto lætissimum erat, quòd defricare cum somno metum licuerit, in tonso adhuc capite Canonicum in strato reperienti. Adcòque velut agræ mentis insomnium è memoria excutiebas. At necdum omnes aculeos melliflua apis consumpserat. Eadem enim die prudenti S. Patri piscis perca fuit appositus: quem ille fausta precatone, quasi sacro embammate delibutum, tibi in tesseram officiosæ amicitiae transmisit. Vix degustaveras gratissimum ferculum, cum in imbrem liquecere oculi, pectus in-

sucto

S. Bernardi
monita
cōtem-
nit:

Et ap-
paritio-
nem.

In cibo
hami
sancti
amoris
glutit.

sueto dulcedinis arcanæ sensu concu-
 ti, simul ad vigilem jam redire memo-
 riam præteritæ noctis, somnio aliquid
 majus spirantis, imago. Crescebat in
 quo ca- singula momenta vis ardoris. Quare
 pi⁹ Ber- cunctationis impatiens, è vestigio ad
 nardo tanta novitatis originem festinans, in-
 adhæ- ter ingenui gaudii lacrymas recensui-
 ret. sti non ignaro, quid acciderit. Nec ul-
 trà te avelli ab eo passus, comitem iti-
 neris ad Claramvallem usq; te adjun-
 xisti, felicissimus spectator miraculo-
 rum, quæ quotidie à magno Thau-
 maturgo patrata, viarum spatia suo
 potiùs, quàm milliarium numero di-
 stinguebant. Ita susceptâ de illius ma-
 nu cucullâ, pars una vaticinæ visionis
 effectu suo gavisa fuit, nihilo tardiùs
 alterâ subsequente. Cùm enim Gran-
 dis Sylvæ monasterium, tunc recens
 Clarævalli unitum, Abbatem deside-
 raret, tibi baculum illum pastoralem
 commisit, sexto post tyrocinium men-
 se nondum præterito. Quàm prospe-
 ro autem rerum omnium successu vi-
 ginti annis præfueris, non latuit Pri-
 mores Ordinis Patres, qui supremam
 potestatem humeris tuis imposuerunt.
 Incredible gaudium erat omnibus per
 orbem filiis tam dignum venerari Pa-
 rentem: ut proinde Comitia Generalia
 celebranti

*Mox
 promo-
 vetur.*

*Gene-
 ralis e-
 ligitur.*

celebranti præsentibus Episcopi (inter quos Lugdunensis, ac Tarentasiæ Archiepiscopi) primæ in sacro senatu cathedræ honorem non inviti detulerint, ipsi in humilibus subselliis ab ore, & jussis tuis pendentes. Nec mirum fuit, te à filiis tuis tam eximiè coli, quando ipsemet Orbis Christiani summus Antistes, Alexander, te illis Cistercii congregatis panegyricâ sanè epistolâ commendare dignatus est, ut post enumerata Cistercii in Apostolicam Sedem laboriosæ fidelitatis obsequia scribere non dubitaverit: *Accedit ad hæc omnia, dilectorum Filiorum nostrorum Cisterciensis, & Clarevallis Abbatum sollicitudo laudabilis, & devota: qui non humano instinctu, sed superni consilij spiritu provocati, pro pace Universalis Ecclesiæ labores maximos & pericula subierunt. Debitores ergo vobis, pro tam multiplici charitatis vestræ munere, constituti, vos, & sacrum Ordinem, quem servatis, omni, quâ possumus, affectione diligimus &c.* Præcesserat hanc epistolam peracta feliciter à te Pontioq; Clarevallenfi ad Imperatorem Fridericum Legatio: quam secuta est alia non imparis fortunæ ad Angliæ Regem. In continuo tamen æstutantum negotiorum in seipsum se recipiens animus, divinorum contemplati-

Magne honore à filiis colitur.

Item ab Alexandro.

Anno 1170.

Legationes ad Reges obit.

*Curre-
re ad
cælum
dicitur*

templationi ea spiritûs libertate vacabat; ut pietatis hujus conscii, non ire te, sed currere ad cœlos dicerent. Ad hujus sanctissimi cursûs felicem metam nonus regiminis annus, inter tristes filiorum singultus piè obdormientem perduxit. *Unico tantùm die negasti*

*Vocâti
DEO
respon-
dendū.*

aurem vocanti per Bernardum Deo, quam tamen mortuam longi temporis austeritate castigavisti. Quid ego faciam, toties ad meliorem vitam monitis, exemplis, beneficijs, ac terroribus vocanti Deo non respondens? O si illo Melliflui Patris philiro me (quod tibi accidit) mutares in alium!

*Floruit
anno
1235.*

B. BEATRIX Nazarethana, sic dicta à cœnobio, cui ultimò præfuit: orta parentibus, non minùs pietate quàm auro ditibus. Anno ætatis sexto matre defuncta genitor relicto saculo, monasterium Vallis Floridæ restauravit, ac in eodem te unà cum reliquis tribus filiabus collocavit: ipse in habitu Conversorum & humilibus cœnobii obsequiis consenuit. Te autem, ut ad solidam virtutem tanto feliciùs adoleres, nobiles quibusdam virginibus tradidit imbuendam: quarum diligentiam factum est, ut brevè ad votum parentis instructa redieris. Is ab Antistita impetravit, ut sacram Ordinis vestem tibi liceret gestare, quam vis primùm

primùm octenni. Quo tempore jam
 supra ætatem maturæ, unica cura fuit, *Funda-*
 in intimos cordis recessus penetrare, *mētum*
 júsque inclinationes vestigare; vocatis *solidū*
 ad trutinam singulis actionibus: qui- *ponit*
 bus si quid imperfectionis deprehen- *future*
 debas aspersum, illico talem nævum *sancti-*
 ad singulare certamen provocâsti, tam *tati.*
 diu debellandum, donec oppositę con-
 suetudinis vîgilantiâ constaret extin-
 ctum. Optabas intereà, ut licet rapi-
 dissimo volatu anni periodum sol per-
 currat, singuli menses annum absolve-
 rent: ne te defectus ætatis à tyrocini-
 o tam molesta temporis morâ suspende-
 ret. Admissa denique, tyronem veste, *Ardet*
 sed vita veteranum exhibebas. Proba- *deside-*
 tionis curriculo ad finem properante, *rio sus-*
 quoties in memoriam redibat lætissi- *cipien-*
 ma illa hora, quæ te per emissâ Vota *di Veli,*
 Christo consecraret, toties lacrymis,
 ex ardenti desiderio prorumpentibus,
 non vestes tantùm, sed & pavimentum
 irrigabas. Quanquam verò te Christi
 sponsam solenne sacramentum inau- *Et con-*
 gurâisset, non satis tamen hoc nomine *formã-*
 te dignam judicaveras, nisi *di se*
Rubundo Dilecto color uterque te si- *sponso.*
 millimam efficeret, pingeretque can-
 didum Cisterciense Velum sanguinis
 purpura. Multum jam cruoris profu-
 derant

92 ANNI CISTERCIENS.

*Durè
se affli-
git.*

*Coronã
spineã
capiti
impo-
nit.*

*B. Ida
famili-
aritate
proficit*

derant catenæ, flagra, & quidquid aliud tormentorum iuvenit ingeniosus patiendi amor. Una deerat corona, quæ te Regi cœlorum nuptam testaretur. Itaque, seu Sponso, ajebas, placeo ut lilium, me nempe dulcius quæret inter spinas: seu vulnera me rosam probant, hæc spinas pro cunis habet. Si spinas sylvæ negabunt, rapiam vel de ipso vertice Patientis Dilecti horrens dumetum, meoque imponam. Mox spoliatae sepes optatum sertum composuere: quod non molli manu capiti impressum, statim in gemmas effloruit, tum ab oculis crystallinas, cum de spinis purpureas. Novos dein flores huic intexuit coronæ prodigium illud sanctitatis, Ida Nivellensis: quæ te ad monasterium Ramejæ missam, in arctissima dilectionis fœdera recepit. Ex qua tantæ propensionis causam sciscitanti, cum nihil amari dignum in te deprehendas, respondit: non se ad hos affectus moveri illis dotibus, quas modo possideas, sed futura Divinæ Bonitatis chrismata intueri, quibus proximè sis ad sublimes familiaritatis cum cœlo amicitias initianda: prædixitque diem, quæ tibi hanc felicitatem sit paritura. Ea postquam illuxit, tantæ rei expectatione exultans, totis animum viribus

viribus ad dignum supernæ gratiæ receptaculum aptavisti. Effudit se tandem divinus ille torrens, raptamque suavissimo impetu in medio beatarum mentium cœtu constituit. Hic præunte Psalte Regio musicæ cœlesti vocem quoque tuam miscebas inter hilares cum Angelis choreas: altiùsque semper ascendens, in ipsam deniq; SS. Trinitatis abyssum absorberi videbaris. Detinuit te hæc vis immensi gaudii per aliquot horas: cui finem ingrattissimum fecit cujusdam monialium intempestiva sollicitudo; quæ rata, te alto somno immersam, vellere te non cessavit, donec ad sensus redieris. Nec tamen evanuit illico cœlestis ambrosiæ sapor; sed ultra mensem in te mirabiles cordis subsultus, & quibus liberam erumpendi potestatem permittere cogebaris, non sinè intuentium stupore excitabat. Ex hac sanctimoniarum schola ad proprium monasterium, simulque ad bella gravissima rediisti: quibus te subito angelus satranæ per arma corporeæ sensualitatis tanta importunitate exercuit, quæ cordatissimum quemque virum fregissent. Toto triennio duraverunt hæc pugnæ: inter quas tot victoriæ, quot horæ numerabantur: animum tuum non solùm

*In cœlis
mirabiliter
rapi-
tur.*

*Insolitos
laetitia
stimulos
excitavit*

*Horribili
tē-
tatione
exagi-
atur.*

nullo

*Sola
resigna-
tione in
volun-
tatem
Dei vi-
srix.*

*Christ^o
eam cō-
secrat
in spō-
sam:*

*& pa-
sci sa-
cris de-
licijs:*

nullo vel levissimo nævo, sed nec tri-
stiore aliquo metu libante. Quin ad eò
in una spe Divinæ dispositionis fixa
hærebas, ut ne precibus quidem, aut
lacrymis (quas cæteroquin promptas
habuisti) liberari ab hoste rogaveris,
in id unum studiosissimè intenta, ne
aliud quidquam optares, quàm imple-
ri in te voluntatem supremi Numinis.

Appetebat sub hæc tempus, quo juxta
illius sæculi morem publicis in Eccle-
sia cæremoniis per Episcopum eras u-
nà cum aliis Sororibus consecranda,
Symbolum hujus inaugurationis fuit
annulus & corona: quæ cùm Antistes
reliquis inter faustas preces traderet,
tu subito supra sidera existens, à
Christo, Pontificem induto, & annulo
in sancti fœderis inviolabilem arrham,
& aureâ coronâ in præmium gloriosæ
victoriæ, donata es. Exinde continuus
tibi patebat accessus ad Spontum: qui

modò sub persona Pastoris te velut o-
viculam per cœli viridaria vagabun-
dam ducebat. Mutatâ dein scenâ vide-
ri à te voluit in splendore suæ majesta-
tis, ostendentis tibi Omnipotentia suæ
immensas divitias. His autem deliciis
ita te commodabas, ut iis carere sem-
per humillimè parata, solum ubique
Benepiacitum DEI respiceres; restrin-

gens

gens omne desiderium, quod proprii
commodi aviditate operationes divi-
nas antevertere videretur. Meta nimi-
rum fueras nulli sagittæ penetrabilis,
nisi quæ ex pharetra divini amoris de-
scenderet. Cùm itaque tota Seraphi-
cis aliquando ignibus arderes, adfuit
arcu suo armatus cœlestis Cupido, &
tam sensibile jaculum cordi tuo infi-
xit; ut media inter corporis ac solius
animæ vitam, non alium, nisi amoris
Divini spiritum traheres. Hinc intun-
datio illa amorosæ dulcedinis, dum
ad sacrosanctum Epulum accedebas.
Hinc lumen illud clarissimum, quo sa-
cræ Scripturæ mysteria disertissimè ex-
ponebas. Hinc denique illud altissimæ
perfectionis complementum, emortua
penitus, & extincta, propria volun-
tas: cujus loco divina quædam inter-
na motio omnes actiones tuas mode-
rabatur. Licet enim Nazarethanæ vir-
gines suo te monasterio præfecerint,
illique muneri te totam videreris im-
pendere, non habebas opus, ut moro-
sa reflexione te fatigares, decerneresq;
quid à te temporis aut rerum circum-
stantiæ postularent: sed omnia tam
quieta gubernandi facilitate dispone-
bas, quasi non tu temporis, sed illud ti-
bi ad placitum obsecundaret. Enim-
verò

*Divini
amoris
sensibi-
li jacu-
lo cor
illius
trans-
figitur.*

*Perfe-
ctionis
summū
apicem
conscē-
dit.*

*Prodi-
gij clari-
ret, &
spiritu
prophe-
tico.* verò ne quid tam placidum felicitatis
cursum turbaret, prodigiosa manu ab
afflictis morbos, & maximè internos
abesse pro imperio iussisti. Non mino-
ris miraculi fuit illa cognitio, quâ &
absentia & futura perspectissima ha-
bebas. Ne tandem te homines Deam
crederent, mors persuasit, quam velut
lætissima excepisti, sic è filiarum oculis
multum lacrymarum expressit. *Quan-*

*Dulcis
in Deo
quies.* *ta fuit illa felicitas tua, spiritus potius di-
vino, quàm humano viventis! O si & ego
tandem agnoscerem, & assequi conarer,
ineffabile solatium cordis, quod calcato
proprie voluntatis dominio, in solo Dei
amore, ceu dulci soporemersum, quiescunt!*

S. BERNARDUS, de dil. Deo c. 10.

*Unio
huma-
nae vo-
luntatis
cum
divina.* Fiat voluntas tua sicut in cœlo
& in terra. O amor sanctus & ca-
stus! dulcis & suavis affectio! Quo-
modo stilla aquæ modica multo infu-
sa vino deficere à se tota videtur, dum
& saporem vini induit & colorem: sic
omnem tunc in sanctis humanam af-
fectionem quodam ineffabili modo ne-
cessè erit à semetipsa liquefcere, atq;
in Dei penitus transfundi volūtatem.

30. Julij.